

Naročnina: doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din z M. Listom, M. Ogračekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINAR

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže.

Slabiči.

Risaoski svetki vržejo dvojno svetlost, edno na slabiče, drugo na krepke. Zarignejo dveri Gospodovi vučenice, tak se bojijo sveta. Glej slabiče. Kak pa pride Duh z visokosti i je presveti pa segreje, odrignejo dveri i brez straha se idejo borit proti sveti pa ga premagajo.

Slabiči! Svet se ogible Boga i njegovih predpisov. Tej znajo, ka je to ne prav, vendar vseli z svetom potegnejo, nikdar pa z Bogom. Sledkar obžaljuje svojo slabost, a kak hitro se svet bole glasno oglasi, znova ž njim potegnejo. To so neznačajni ljudje. Vsikdar načiši, nikdar ne stalni. Vsikdar na dva kraja plantajo, nikdar po pravoj, vednakoj poti ne hodijo. Nikdar ne nosijo kaputa, tak, kak njim ga je Bog zmerno, nego ga obračajo po vsakšem vetri, gda notri, gda vō, kak njim več haska nosi. Pred duhovnikom se do tal klanjajo, kak njihovi najboljši cerkveni ljudje, pred sovražniki Cerkve pa so najhujši špottivci duhovnikov. Med treznimi grajajo pijance, med pijanci se pa spravljajo na trezne ljudi. Med čistimi se oblečejo v obleko lilij, med razvzdanci jo pa z nesramnim osmehavanjom slečejo. Keliko je strank, pri teliki so že bili pa vlekli hasek od njih. Samo za toga se njim je šlo i se njim ide.

Vrastvo za te neznačajne je Duh božji, njegova svetlost i njegova moč. V tihom koti so jo dobili boječi vučeniki Gospodovi v družbi njegove Matere. Te tihi kot z Gospodovom Materjov poiščimo i napravimo slabičom pa je pozovimo v njega mi, ki smo že močni gratali, ki nas je že spililo življenje i so nas vtrdile njegove borbe. Naš zgled povsod i vu vsem bo pokazao na tihi kot, v šterom se bo slabičov vsmilila Mati Gospodova i njim sprosila Duha svetlosti i moči.

Mi nekda slabiči i zdaj krepki, značajni junaki pa ne pozabimo, ka krepki ostanemo samo v tom tihom koti z Gospodovom Materjov. TSJ.

Podporno društvo

„Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih.

PRAVILA.

Naslov: Podporno društvo „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih.

Namen: Z dobrovolnimi prispevki podpirati siromake, predvsem sirotišnico „Deteta Marijike“ v Turnišči, „Dom sv. Frančiška“ v Soboti i „Dom sv. Frančiška“ v Črensovcih pa indri, kde bo društvo skrbelo za siromake.

Članstvo: Član društva lahko postane vsaki, ki se iz lübezni do siromakov odloči, da bo te v celom svojem življenji z nekim dobrovolnim letnim darom podpirao.

Dužnosti: Vsaki član pokloni društvu letno julija 2. ali konči do konca leta nekši dobrovolni prispevek za siromake. Te prispevek sme biti že 25 par tüdi.

Dühovne köristi. Julija 2., sept. 17. ino okt. 4. se slüži sv. meša za vse žive dobrotnike društva, na osmi den gornjih godov pa za vse pokojne dobrotnike društva.

Vodstvo. Društvo vodi „Odbor tretjega reda za zidanje Doma sv. Frančiška v Črensovcih,“ po pravilaj od cerkvene oblasti l. 1932. junija 25. pod št. 1174. potrjenih.

Št. 1174/32-1.

Vido Lavantinski knezoškofijski ordinariat v Maribori, dne 14. januara 1935.

Škof i apoštolski administrator: Dr. TOMAŽIČ, l. r.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat.

Št. 1174 32-1. Maribor, dne 14. jan. 1935. „Dom sv. Frančiška“ 1 priloga. odobritev pravil.

Odbori tretjega reda za zidanje Doma sv. Frančiška (v roke p. n. g. predsedniki Klekl Jožefi)

v Črensovcih.

Z dopisom z dne 6. t. m. št. 4. semkaj predložena pravila v gornjoj zadevi se vzemejo na znanje.

Če ta pravila potrebüjejo potrditve državne oblasti, naj si jo velenjenjeni naslov oskrbi.

Škof i apoštolski administrator Dr. TOMAŽIČ, l. r.

Vse lübitele siromakov prosimo, naj pristopijo k tomi društvu, ka nas

teliko bo, da poskrbimo vsem siromakom Slovenske krajine, pa šče drugim potrebno pomoč. Mali dari dosta pomorejo i zadostüjejo, če je vnoji poklanjajo.

Lübezen, štero kažejo do naših sirot naš Višji Pastir, povrnimo s tem, da bomo društvo od Njih potrjeno podprli, podignoli i razširili. To bo njihovo veselje, ar se spuni njihova žela: siromakom pomagati, šterim tüdi oni radi pomagajo. Naš odbor bo dao tiskati podobice i vsaki dobi edno podobico, ki k društvu pristopi. Na to podobico se spiše gor njegovo ime i dar, ki ga letno misli pokloniti. Za pristop je nikaj drugo ne potrebno, kak prijaviti se pri

Dom sv. Frančiška v Črensovcih.

Odbor za zidanje Doma sv. Frančiška v Črensovcih.

Pridi sv. Düh i posveti naše düše.

Najpotrebnejše v prvoj vrsti.

Troje je najpotrebnejše, ka se mora v prvoj vrsti rešiti v Slov. Krajini. Na meji smo, Müra nam dela dosta kvara, posojilnice so brez peněz, brezposlenih je dosta, cena živine je menša, kak prek Müre. V teh kratkih rečaj vidimo tisto najpotrebnejše, ka se za naš kraj mora rešiti kemprel.

Naš poslanec, g. dr. Klar so znova hodili v Ljubljani i spravili pomoč müriskim občinam, šterim dela Müra največ kvara, stem, ka se je šuma za regulacijo Müre znova povekšala. S tem ešče ne rešeno to pitanje. Vse to je samo kranje. Za Müro se mora v proračuni določiti večmilijonska svota, za štero se Müra lejko pošteno regulira. S tem bi eden deo i to precejšnji deo naših brezposelnih prišlo do slüža.

Naj bi država dala sem na mejo posojilnicam par stojezer dinarov na račun kmečkih dugov, štere bi bar deloma prevzela. Te peněz naj bi dobili tisti vlagatelje, ki kaj povajo, pa drugi, šteri so prepotrebni peněz zavolo siromaštva. Na te račun bi znova dobili naši brezposleni pri zidavi hiš i gospodarskih poslopih zaposlitev. Za ostale brezposelne bi se pa naj tak skrbelo na borzi dela, ka se nišče ne bi püščao na delo, ki ma občem doma živeti i ki ne prezadužen. Edna naj-

večkih krivic je najmre ta, če se na delo püstijo bogati, siromaki pa ostanejo brez dela.

Neobhodno potrebno je potem, da se cene svinj, živine zednačijo z cenami prek Müre, dokeč se cene sploh ne podignejo. Prek Müre je jajce dragše, bik dragši, svinja dragša kak prinasa. Zakaj ta razlika, gda je naše marše i svinče dosta lepše, kak ono prečno? S tem pitanjom se mora baviti Beograd i našiva g. poslanca sta dužniva to pitanje zadovolivo rešiti.

To so za prvo silo te najpotrebnejše reči, štere polagamo iz lübezni do našega trpečega lüdstva gospodoma poslancoma na srce.

Junaki.

Na Krimi v Rusiji žive slobodno eden jedini kat. püšpek, Frizon po imeni. Da bi pred bolševiki prikrio svoj stan i da bi meo kaj jesti, se je navčo šostarije.

Argentinski državni predsednik Avgüstin Justo je v vsem svojem ravnanjü odločen katoličan. L. 1931 so v parlamentü šteli zglatati zakon za ločitev hižnoga zakona. Justo je to ne šteo. Djao je: „Družine so tisto ogünišče življenja, štero je fundament narodne i državne bodočnosti, i zato v teh družinah more vladati Kristuš Krao.“ — On ma tüdi zaslüge pri določanjü 9 novih püšpekij. Ravnotak je pomagao,

kda so na 17 praznih püšpekij prišli novi püšpecje.

Ruski dühovniki v pregnanstvi morejo prenašati grozno trpljenje. Stanüjejo v barakaj, štere so komaj 6 m duge pa 5 m. široke. V edno barako jih napšejo notri 20 do 30. Jestü majo: zajtra malo redke župice, za obed malo gostejše župice pa falaček krüha i žalož mesa ali ribe, za večerjo samo krüh i vodo.

Te dni je v Londoni mro 72 leti star plebanoš Fr. Higley. Njegova fara je v najbolje zapüščenom i siromaškom kraji toga velikoga varaša. V toj fari je g. Higley paseo svoje ovčice celih 46 let. Vsa ta leta je niti edno nedelo ne sfalo. Čiravno bi lejko dobo namestnika. Nikdar je ne proso za dopüst, ka bi se gde indri malo odpočio. Komaj zdaj, zadnji mesec pred smrtjov, je proso dopüst. Njegovo dühovniško življenje je edna sama nepretrgana borba za bližnjega. Poleg vsega velikoga siromaštva je postavio tri šole, zadnja leta je zbiral i pripravlao za zidanje nove cerkvi. Pri zidanjü je sam s svojimi rokami pomagao, tak, ka je cerkev bila 4 dni pred njegovom smrtjov gotova. Prva sv. meša v njoj je bila za njega.

Püšpek v Nottingami je dobo pismo od 17 luteranskih pastorov, ki ga prosijo za sprejem v kat. Cerkev. V pismi pravijo, ka so se trdno osvedočili, ka je samo kat. Cerkev prava, od štere je njihova (anglikanska) bila s silov odtrgana.

Kmetje pišejo.

3.

Eden za vse, vsi za ednoga.

Dva primera smo opisali iz nemškoga Petrovaca. Eden primer, šteri nam je pokazao, kak so delali v starih časaj, kda so Nemci v Petrovaci vsako nedelo obiskali svojo veško gostilnico, drugi primer nam je pokazao delovanje mladoga roda, šteri ma izobrazilno društvo, predavanja i šteri mladi rod pravi, ka so bili njuvi očevje počasni lüdje pužove fajte...

Ta dva primera nam tüdi pokazeta miselnost starih i novih. Stari so delali za moč cele občine, ar so znali, ka v močnoj občini je najbolje zagvišna rešitev za poedine družine, za vsakoga veščara. Mladi so to modrost postavili na glavičko, pravili so, ka je pametno ravnanje takše, če povekšamo moč posameznih družin, iz močnih posameznih družin potem nastane močna — ves, močna občina. „Močni domi dajo močno ves“ pravijo mladi, — „močna ves nosi močne domove“, so vörvali stari. Šteri majo prav, nam itak lepo pokaže primer iz Petrovca. Složno delo za moč cele občine je vodilo lepo delüjočo, živino zavarivalno zadrugo. Nesložno, samo na dobiček misleče delo poedincov je razbilo složno ves, vničilo lepo zadrugo, örök od modrih starih očakov, povekšalo pa je krizo i s tem trpljenje vseh.

Opisana dva primera nam poveta dosta več, kak bi to mislo površen čtevec. Opisana primera nas opominata, ka je borba proti „krizi“, štera šče rešavati poedince, obsojena na smrt. Od takše borbe se ne prestraši „gospa kriza“. Vekša izobrazba poedincov lejko rodi te hasek, ka tej pametnejši, bole jalni, si na škodo zanemarjenih i zapüščenih ešče spravijo tüdi dnes falaček krüha, tüdi lejko bogatstvo, ali s tem se ne izbrüše iz lüdske düše najvekše hüdo naših dni: sebičnost, nezavüpanje, grabežljivost, žela po borbi vseh proti vsem. Tisti časi, kda so ništerni nesramno lejko izkoriščali siromaka na blagi i vučenosti, so minoli. Bogastvo poedincov i trpljenje velke večine lüdi samo ojači tabor tistih, šteri opravičeno, ali neopravičeno mrmrajo proti dnešnjemü „redi“, proti „gospodü“ i so pogansko odločeni, da postavijo pri prvoj prilikü

na glavičko vse, kaj je dnes „gnilo“ i ka dnes ne pusti siromaki, ka bi živo sam i skrbo za svojo ljubleno družinico.

Nastane pa pitanje: kak bi spravili človeštvo na novo, prav za prav na od mladoga roda zavržena — staro pot?

Mislite, ka z lepimi guči? Za lepe reči so trpeči skoro gluhi, močni, bogati pa ešče bole. Lepa reč, to je naše trdo osvedočenje, v dnešnjem neredi, šteri nam napravi neznošno življenje — ne pomaga. Prišeo je den, kda more stopiti na mesto lepe reči, ali ešče bole povedano *po leg* lepe reči, trda istina, resnica. Ali to trdo resnico naj ravna za vse trpeče i delavce ednak dobro srce i nad vse močna pamet.

Red v občini lejko napravi močna roka po duhi i po srci močnoga župana. V državi pa ravno takša roka ravnitelja, štera se ne pogaja, štera ne misli na to, kak sodijo delo voditelja sebični i slabiči, nego dela po pametnom plani tudi te, kda okoli njega jorjajo vsi sebični slabiči.

Tisti časi, kda je kak v velkoj gošči vsaki na svoj račun lovio plen, falaček krúha, ali veliko bogatstvo, so obsojeni na smrt. Zavolo teh malih roparjev je v nevarnosti telovna sreča i dušno dobro občine i države. Mali roparje morajo zginiti, na mesto sebične borbe za sebe mora stopiti složno delo vseh za dobro vseh. Naš svet je spodopen velkomi, z dragocenim žitom napunjenomi snopi, šteroga so razvezale neprijateljske roke. Što dnes zavolo toga cvili: zakaj je razvezan snop, šteroga je komaj geno prle viher, dnes pa raznaša posamezna betva vetrič, on je slabič, on naj nikaj ne guči, on naj moči. Ma pa pravico do velave tisti muč, šteri s krepkov rokov prime razpadajoče klasovje i ponovno zveže snop v trdo celoto, štera se smeje viheri, kak se je smejala tiste dni, kda je bila varna pred sebičneži i slabiči.

Več kak smešni so tisti ljudje, ki „pravice“ iščejo, ne poznajo pa nikše dužnosti.

Pravice da opravljena dužnost. Što ne dela tak, kak veleva dužnost do celote, on nema pravice jokati zato, ka njemi ta celota prej ne pripozna nikših pravic. Najbole vidna i vsem razumliva dužnost človeka pa je *delati za vse*, ne pa samo za ednoga. Delo za vse odpira pot v zemelski i sveti raj, delo za sebe i samo za sebe pa je klica zagvišnoga prepada na toj zemli i v večnom življenji.

Tü moremo omeniti v istini več kak smešno pomoto ništernih, šteri kričijo i so kričali: kmetje kmeta za poslanca, delavci delavca za poslanca, gospodje gospoda za poslanca...! Ka pa je to: Jeli je kmet več, kak ti delavec, ali gospod je več kak ti kmet i ti delavec? Nespametna miseo! Kmet, delavec, gospod, to so samo imena, bela, žuta, rdeča škatla za edno in isto blago! Bog je ne stvorio kmete, delavce, gospoda, Bog je stvorio v svojoj neskončnoj dobroti samo človeka — na svojo podobo i s tem namenom, naj postane deležen večne sreče v svetom raji. Ne kmeta, ne delavca, ne gospoda, ne obrtnika, ne bogataša, siromaka iščimo, iščimo človeka i najti moremo človeka tudi v sebi, kotrigo tistoga največšega občestva, tiste največše družine, štero modro vodi Bog.

V čem pa se vidi, ka si „človek?“ Samo v tem, ka delaš. V družini za vse, v vesi za vse. V državi za vse. V sveti, na šteroga te je postavio Bog, tudi za vse! „Eden za vse, vsi za ednoga!“ To je smisel „novoga reda“, šteri more priti, če nešče preminoti človeči rod naše zemle.

I če pitamo: je li je to mogoče, je li je mogoče, ka bi prišeo takši svet, šteri ne pozna kmeta, delavca, obrtnika, gospoda — nego samo človeka, šteri je sočloveki brat, velkoj družini „človeštvi“ pa verna kotrigo? Je mogoče. Ali takši svet ne nastane sam od sebe. (Nemre nastati, ar ga slabiči i krivični ljudje sproti rúšijo.) Takši svet nam da — kak smo že povedali — močna roka, štero vodi močna pesnica, štera zbira — a če je potrebno, z vdarci biča razpršeno čredo. Ti dober Bog, kda nam jo daš tudi nam, jugoslovanom takšo močno roko, oboroženo z bičom, šteri naj nesmielno drapne po hrbtih krivičnih i slabih, pa naj bodo tej krivični i slabi:

gospodje, kmetje ali delavci?! Kda pride tudi med nas mož, trdi i odločen, šteri nam globoko vsadi v srce — če je potrebno, s silov, rešilno miseo: *eden za vse, vsi za ednoga?* Prek Kalvarije je pelala pot našega križanoga Gospoda do vüzemskoga vstajenja. Prek Kalvarije trpljenja boš hodo kmet, delavec i gospod, preden postaneš človek i kda postaneš človek, te bo velki petek trpljenja za nami, te lejko slobodno, brez vsake komande zaspele tvoje srce: aleluja, stano je človek?

NEDELA.

Gnjies je dopunjenih petdeset dni, aleluja; gnjes se je Sveti Düh v ognji prikazao apostolom i jim dao svoje dare; poslao jih je po vsem sveti oznanjat i svedočiti: Što bo vervao i bo krščen, bo zveličani, aleluja.

V. Oznanjali so apostolje v razlih jeziki, aleluja.

O. Velka dela boža, aleluja.

M o l i m o. O Bog, ki si denešnji den srca vernih po rasvetljeni Svetoga Düha včio, daj nam, da bomo v istom Dühi spoznali, kaj je prav, i se vsikdar veselili njegove tolažbe. Po Gospodi našem...

O. Amen.

Risalska nedela.

Evangelium Sv. Janoša XIV.

Vu onom vremeni: Pravo je Jezus Vučenikom svojim: Či što lübi mene, reč mojo bude zdržavao, i Oča moj de lübo njega, i k njemi pridemo, i stanje si pri njem napravimo, ki ne lübi mene, moje reči ne zdržava. I reč, štero ste čüli, nej je moja, nego onoga, ki je mene poslao. Oče. Eta sam pravo vam, pri vas bodoči. Oveselite pa Düh sveti, koga pošle Oča vu mojem imeni, on vas bude včio vsa i prinašao de vam na pamet vsa, šterakoli sam vam pravo. Měr vam ostavljam, měr moj dam vam, nej, liki svejt dava, jas vam dam Naj se ne burka srce vaše, niti se ne boji. Čüli ste, ka sam jas vam pravo: odhajam i pridem k vam. Da bi lübili mene, radüvali bi se zaistino, ka idem k Oči: ar je Oča vekši od mene. I zdaj sam vam povedao prvle, liki bude, naj, gda včinjeno bude, verjete. Že ne bom dost gučao z vami, ar je prišeo poglavnik etoga svejta i vu meni nikaj nema. Nego naj spozna svejt, ka lübi Oča, i kak je meni zapovedao Oča, tak činim.

Berilo iz dejanja apoštolor (2, 1—11). Gda je prišeo risalski den, so bili vsi vküp na istom kraji. Inastao je nagloma z nebes šüm, kak pridočoga močnoga vetra, i je napuno vso hišo, gde so sedeli. Prikazali so se njim jeziki kak plameni i se razdelili i se staviti nad vsakšim po eden. I napunjeni so bili vsi s Svetim Dühom i so začnoli govoriti v drugih jezicaj, kak jim je dao Düh zgovarjati. Prebivali so pa v Jeruzalemi Judje od vsakšega naroda pod nebom, bogaboječi možje. Gda je nastano te glas, se je zbrala vnožina i se začüdila, ar jih je vsakšio čüo govoriti v svojem jeziki. Vsi so strmeli i se čüdili, rekši: „Glejte, ali so ne vsi tej ki govoriyo, galilejci? Kak da mi čüjemo vsakši svoj jezik, v šterom smo se rodili: Partij, Medi i Elamlani i šteri smo iz Mezopotamije i Judeje i Kapadocije i Azije, Frigije i Pamfilije, Egipta i libijskih krajov pri Cirenij i mi iz Rima, Judje i spreobrnjenci, Krečani i Arabci — jih čüjemo v naših jezicaj oznanjati velka dela boža.“

Z denešnjov risalskov nedelov je zapravo končano velko bože delo odrešenja človečega roda. Delo Gospoda Jezusa na zemli je kak delo polodelca na njivi. On je posejao seme bože reči na njivo naše duše. A da je to seme lahko pognalo i obrodilo sad, je bilo potrebno Sunce, ki je sijalo na pole i na seme. Samo tam, gde sunce sija, lahko obrodi i dozori sad. To Sunce za naše duše je Sveti Düh, šteri je na denešnji den prišeo v naša srca. Čüdivita je njegova moč v našoj duši, čeravno se je ne zavemo. Pa je istina, da je vse delo, ki ga opravljajo nebesa tü na zemli v naših dušaj, zapravo delo Svetoga Düha. On je prišeo k nam, gda je Jezus od nas odisheo, i On je med nami i ostane pri nas do konca sveta. Kelko rožic je že razcvelo na njivi sv. Cerkve, ki jo je Jezus zorao i okapao, kelko dušic je postanolo svetih i ešče dnes zorijo v svetnike i bodo zorele do konca sveta. Sv. Düh je, ki z nevidnov močjov sija na naše duše, da počasi zorijo v svetnike.

Nego dokeč je v gredaj sneg, ne more niedna rožica cvesti i tudi ni eden sad doprinesiti. Sneg se mora raztopiti, potom grede začnejo cvesti i sad roditi. Tak je z dušov. Dokeč je obdana z ledom greha, ne more

zavesti v njoj niedna rožica jakosti i ne dozoreti. Led greha trebe pri dobroj spovedi raztopiti, potom bo Sunce, Sveti Düh sijao na dušo i zoro v njoj sad, ki ga bomo pobirali na drugom sveti.

Odprimo svoje srce, naj Sveti Düh z vsov svojov gorečnostjov po-

Politični pregled.

Parlamentarne seje v Beogradu. Bili sta dve. Na prvoy se je zvolo začasni predsednik, ki je najstarejši poslanec, na drugoy pa odbor za verifikacijo mandatov. Verifikacija mandatov pomeni, ka se za istinsko, pravično zvoljene spoznajo poslanci. Da če bi se dognala gde protizakonitost, tam bi se mogle nove volitve vršiti. Protina, (opozicija) dr. Mačka ne prišla v Beograd.

Mir med Jugoslavijov i Vogrskov. Ar je naša država ne bila zadovolna z vogrskim odgovorom, kak smo zadnjič pisali, je svet Zveze narodov pozvao Madjarsko, naj da izjavo pred celov Zvezov, ka več nede organizirala na Vogrskoj zemli nikših združenj, šterih namen bi bio delati nemire v Jugoslaviji. Madjarska je to izjavo dala v Ženevi, Jugoslavija jo je sprejela i tak je poravnana svaja, štera je nastala med dvema državama zavolo vmora našega krala Aleksandra v Franciji.

Slovenija je dobila ete poslance: 1. okraj Maribor levi breg: Ivan Janžekovič, župan v Košakih i 2. dr. Ivan Jančič, državni tožilec v p. iz Maribora; 3. Murska Sobotna Josip Benko, veleposestnik i industrijalec iz M. Sobote; 4. okraj Ptuj Nikolaj Brenčič gostilničar iz Ptuja; 5. okraj Dolnja Leneava dr. Franc Klar, zdravnik iz D. Lendave; 6. okraj Maribor desni breg Franc Gornjak, ekonom iz Sl. Bistrice; 7. okraj Slovenske Konjice Karel Gajšek, javni notar v Slov. Konjicah; 8. okraj Dravograd Karel Dobršek, šolski upraviteo v Prevaljah; 9. okraj Celje Ivan Prekoršek, upraviteo javne bolnišnice v Celji; 10. okraj Šmarje dr. Rudolf Dobovišek, odvetnik v Celji (Mačkova lista); 11. okraj Ljutomer Avgust Lukačič, šef postaje v Maribori; 12. okraj Laško Rudolf Pleskovič, vučiteo v Trbovljah; 13. Slovenjgradec dr. Anton Novačan, konzul iz Celovca; 14. okraj Brežice dr. Andrej Veble, odvetnik iz Maribora; 15. okraj Gornji grad Rudolf Pevec, trgovec iz Ormoža (Mačkova lista); 16. mesto Ljubljana Ivan Mohorič, bivši minister iz Ljubljane, 17. dr. Riko Fux, višji magistratni svetnik v Ljubljani; 18. okraj Ljubljana okolica dr. Drago Marušič, minister za socialno politiko i narodno zdravje; 19. Stanko Hočevar, lekarnar i župan na Vrhniki; 20. okraj Logatec dr. Drago Marušič, minister; 21. okraj Radovljica Ivan Mohorič, bivši minister iz Ljubljane; 22. okraj Litija Milan Mravlje, geometer i bivši nar. poslanec iz Ljubljane; 23. okraj Krško inž. Fran Zupančič iz Ljubljane; 24. okraj Kamnik Anton Kernik posestnik z Brda; 25. okraj Kočevje dr. Ivan Lovrenčič, odvetnik iz Ljubljane; 26. okraj Novo mesto dr. J. Režek, odvetnik v Novom mestu; 27. okraj Kranj dr. Franc Šemrov, industrijalec iz Kranja; 28. okraj Črnomelj dr. Jure Koce, pomožni tajnik Zbornice za TOI v Ljubljani; 29. okraj Metlika Dako Makar, hotelir i posestnik iz Metlike. — Na listi g. Bogoljuba Jevtiča je bilo v dravskoj banovini zvoljenih 27 nar. poslancov, na listi dr. Vl. Mačka pa 2 narodniva poslanca.

Med novimi poslanci je 58 advokatov, 55 uradnikov, 35 trgovcov, 19 zdravnikov, 9 inženerov, 10 vučitelov, 10 podjetnikov, 9 profesorov, 9 časnikarov, 51 kmetov itd. Največ je advokatov!

Abesinija. Angleška vlada se je močno zavzela za Abesince proti Italiji, ar vidi v talijanskih pripravaj nevarnost za svoje bogatstvo, šteroga vretina je ravno Abesinija. Italija se jako pritožava na Anglijo, ali ščešneščeš, bo se li mogla podvrči močnejšoj Angliji. Mi pa se veselimo, da mir bo mesto bojne, štera bi bila jako krivična. Italija se pa li dale pripravla.

sija na njega, naj vniči v njem vse klice greha i naj posvečuje naše duše, da postanejo svete.

Te tjezen bom molo, trpo i delao vse: naj ljubljanski eucharistični kongres obilen sad obrodi.

Švedska. Švedska država te dni obhaja veliko slavnost: petstoletnico svojega parlamenta. Gda so druge države ravnali ešče po lastnoj voli oblastniki, je v Švedskoj ljudstvo že več sto let prle samo ravnalo sebe, ar je ono davalo oblastnikom oblast, kak naj ravnajo, ne pa na opak. V Francijo je komaj 200 let kesnej prišla ta pravica narodi v lastnino, v druge države pa ešče kesnej.

Nova vlada v Franciji. Flaudin, min. predsednik, je bio preglašan i mogo dati ostavko. Njegov naslednik je Bouisson, ki je negda bio socialist, pa je izstopo iz socialističnn stranke. Je velika osebnost v Franciji. Flaudinova vlada je zato mogla oditi, ar je želela pooblastilo, ka bi brez parlamenta vračila gospodarsko stanje Francije, posebno pa frank. Narod je najpre zgübo vüpanje v pennezo politiko vlade, štera je z tistov Rusijov sklepala pogodbe, v šteroj je milijarde penez zgübo pri bolševikaj. Zato pa zdigavle na milijarde penez i je vlaga prek mej Francije v drugih državaj. To je vrglo vlado, pripomogla pa k padci vlade i prilika, ka so v 20 pariških občinaj pri volitvaj zmagali komunisti. — Nova vlada je samo dva dni živela i že bila preglašena pa spadnola ravno zavolo prošnoga pooblastila.

Marijina proslava v Martinišči v Soboti.

Sveteo Marije Pomočnice, ki se je obslüzavao v Martinišči 30. maja, je znova pokazao, kak goreče lübi naše dobro ljudstvo Marijo Pomočnico. Novi Marijin oltar postane pravi romarski kraj i vretina milosti i božega blagoslova za celo Slovensko krajino. Ne je ešče dugo, ka je Marija Pomočnica dobila svoj (prestol) tron v tom kraji — i že je ta dobra Mati pritegnola k sebi vsa srca. Vsikdar v vekšem številu se obračajo nevolna Evina deca k svojoj Pomočnici, a ne zobston — celišereg zlatih pa srebrnih src i zahval okoli Marijine podobbe, jasno svedoči, kak Marija na tom svetom mestu rada posluhne prošnje svoje dece. To se pokaže vsako leto, posebno na den Marije Pomočnice, ki je postano že pravi romarski sveteo za celo okrogolino. Vidili smo to tudi letos. Že na predvečer so romarje napunili kapelo i so pri Mariji celo noč — kak deca pri materi — molili i prepevali. Na sam sveteo rano nam je hüdi dež nekelko kvaro veselje. Ali naskori se je zjasnilo i pokazalo se je, da si bo Marija pripravila lepi den. I istina, naše zavüpanje se je spunilo. „Marija pač šče meti bar ednok na leto sprehod po Soboti“, tak so si ljudje pogučavali, gda so vidili rano nevihto, med sv. mešov na dvorišči i med procesijov pa krasno vreme, po procesiji pa naskori pá hüdi dež. Med procesijov je sprejavala Marijino podobo prekrasna nova zastava dijaške Marijine družbe iz Sobotte. Načrt za to zastavo, ki je po sodbi vseh, istinsko prava umetnina, je napravio g. odv. Fr. Bajlec, ki je svojov gospov Zorov celo zastavo i umetniško izdelan križ tudi sam plačao. Bog njima bodi po Marijinih rokaj za to bogat plačnik!

Čütimo se dužne zahvati se na tom mestu tudi mil. g. stolnomi dekani Dr. Cukali, ki so s svojov navzočnostjov tak lepo zdignoli te den Marijine slave. Prisrčna zahvala bodi izrečena tudi vsem onim, ki so pri proslavi na kakšokoli formo sodelüvali, vsem godbam i vsem tistim plemenitim ljudem katoličanske i druge vere, ki so pri procesiji *Mariji, božoj Materi* na čast okrasili okna z svečicami i cvetjom. Marija naj vsem bogato poplača! — *Ravnateljstvo Martinišča.*

GLASI.**SLOVENSKA KRAJINA.**

Naročnike i širitelje prosimo, da v najkrajšem časi plačajo ešče te mesec konči polletno naročnino, ar smo v tiskarni jako zaostali s plačilom, delavci pa morajo svoje dobiti. Zadnji termin je te opomin tudi za lanske dužnike.
Uprava.

Občine kre Müre so v velikih skrbeh. Zadnje dneve je Mūra na nesmileno valila svoje divje vale i ž njimi podkapala svoje brege najbolje ravno tam, gde se je najbolje bojijo: na D. Bistrici, na Hotizi i proti Petišovcom. Tü so najprej rokavi nekdašnje Müre, ki idejo skoz vés i samo malo falí, da zdajšnja Mūra vderé v te strüge, potom bo pa šla cela ves. Vsakše leto je za par metrov bliže vesi. Če se nikaj ne začne delati, če se merodajna oblast za to ne bo brigala, si lahko naprej zračunamo, gda bomo morali svoje kuče seliti, svoja lepa pola pa pustiti, da se bo Mūra ž njimi hranila. V interesi države je, da siromaškomi lüstvi pride na pomoč. Vnogi, ki idejo svoje mlade sile trošit v drüge države, bi pri büranji našli delo.

Lendava. Preminoči teden so našemi poslanci g. dr. Klari prijatelje priredili odhodnico za njegovo prvo pot v Beograd. Na maloj večerji so se zbrali zastopniki vseh občin, župani i vnogi učitelje. Navzoči so bili 4 duhovniki, civilno oblast je zastopao podnačelnik g. Bratina, vojaštvo pa komandat mesta. Gosp. poslanci smo želeli vnogo uspeha na njegovej težavnoj poti v Beograd. Oblübo nam je, da bo vse včino, ka je v njegovej moči, da pomore našemi siromaškomi kraji. — Ministrstvo je razposlalo na vse naše šole okrožnico od 85 letnice velkoga püšpeka Jegliča, da bi se našoj deci prečtela. Püšpek Jeglič so eden redkih püšpekov, ki so našemi slovenskomi lüstvi neizmerno dosta dobra včino i v verskom pa tudi narodnom i kulturnom pogledi. Zato je ministerstvo poslalo okrožnico, naj tudi naša deca spozna toga velkoga moža. — Mi svetoga življenja i delovnoga püšpeka poznamo i znamo, da so vso svojo moč za ogromno delo zajimali iz vere pa iz prave pobožnosti. Lübezen do Jezusa v Oltarskom Svestvi jih je gnala, da so brez počinka vse življenje delali za düševno i telovno dobro našega lüstva. To tudi ministerstvo v okrožnici prizna. — Naši voditelje v Lendavi pa, ki tudi gotovo kaj ščejo dobroga napraviti za nas siromake, ravno naopak delajo. V nedelo, gda so štiri sv. meše, da bi vsakši katoličan lahko spuno svojo versko dužnost, so celi dopolden skladili deco na kola. Tak so vnoga deca bila brez sv. meše, čeravno se je to godilo poleg cerkve, v šteroj so se opravile štiri meše. Takše ravnanje žali naše versko čütenje i prepričanje. Mi znamo, da smo samo tak lahko dobri državljani, če smo dobri katoličani. Ne je pa dober katoličan, šteri niti v nedelo nejde k meši. Takši ne morejo naše dece zgójiti za dobre katoličane, če je ne bodo vodili po nedelaj bar v cerkev. Što deco indri nadržavle v nedelo, gda bi trebela iti k meši, tisti grozno škodüje verskoj vzgoji naše dece. Rešitev naša je samo v življenjskoj veri. Takša vera je vodila püšpeka Jegliča, takšo vero moramo vcepiti tudi našoj dečici v mlada srca. Stariše, pazite na svojo deco, da bo Bogi služila. Vi ste odgovorni za njo pred Bogom.

Dva vagona kukarice je že spravo poslanec g. dr. Klar našemi šreži. Razdelila se med siromake brezplačno.

Toča je preminoči petek sklestila dolinske i piniške gorice. Pa ne ravno jako.

Včenje na šolaj v našoj banovini se konča že 22. junija, zato da bodo tudi deca lahko šla na euharistični kongres v Ljubljano.

Črensovci. Dnes teden so pristopila deca tistih šol, v šterih je verovučiteo g. Bejek Janoš kaplan, k prvomi sv. prečiščavanji. Navuk v cerkvi kak i predga ste spominole sta-

85 letnica prezvišenoga g. nadškofa, dr. Jegliča.

Slovenski narod je šteo z velikov slavnostjov obhajati 85. rojstni den svojega velikoga sina, prevz. g. dr. Jeglič Antona Bonaventure, nadškofa. A svetoga življenja starček so vse slavnosti odklonili i so v tihoj samoti z Bogom združeni obhajali svoj 85 rojstni den v Gornjem Gradí. Nešteti so jih pa pozdravili, prvi med temi prevz. g. dr. Gregor Rožman, ljubljanski škof. Slovenski narod je pa zažgao krese po svojih bregaj, šterih plameni i toplota

riše, kak naj vzgajajo svojo deco. Popoldnevi ob 3 so šli prvoobhajalci v Naš dom, v šteroga se je stisnolo 1200 lüdi, par sto jih pa niti mesta ne došlo notri. Nastopila so deca z dvema igrama, šterivi sta se posrečili, z deklamacijami, najlepša, pač krasna je bila od sv. Tarzicija i z spevanjom. Najlepšiva sta bila i žela tudi največ odobravanja prizora: 1) dečki muzikanti: „Mi smo muzikanti, povsod potüjemo i 2) dekle v rajanji: „Mi smo deca vesela, rada bi se igrala“. Želemo nedužnoj dečici, naj Jezusa vsikdar obdrži v svojem srci, ki ga je te den prvič sprejela i ga nikdar ne zgübi. V te namen moliti je edna najsvetejših i najpotrebnejših dužnosti.

Gospod kaplan Bejek Janoš zaslišan. Nekaki so ovadili, ka je prej g. Bejek, črensovski kaplan deco v šoli bio zato, zakaj so pristopila k Sokoli. Kak smo zvedli, je ta ovadba navadna laž, ar je g. kaplan edno dete djao klečat, zakaj ne prišlo k popoldnešnjoj božoj službi, gda njim je to zapovedao i zakaj ne znalo verenavuka. Ne poznamo pa tudi zakona, šteri bi predpisao, ka bi se takše stvari, čeravno bi istinske bile, izpitavale na orožniškoj postaji. Glavarstvo, ali sresko načelstvo i sodnija je za to postavljena, ne pa orožniška postaja.

Beltinci. Nastopili so naši igralci z lepov krščanskov igrov: Slehernik. Bog daj, da bi v vsakom srci, ki jo je gledao, zbüdila pravo pokorno krščansko življenje. Kak smo poročali, je pogorelec Škafar Jožef dobo zavarovalnino. On je pa meo samo drvarnico zavarovano. Hiša je ženina, ta ešče ne dobila zavarovalnine, ar je ta pod tožbov. Teče na pogorelce, ar je hiša samo za silo pokrita. Ki more, naj njima pomaga za boži lon.

Petanjci. Ar je Mūra prevelika i brodi ne morejo voziti, je brodar v ladji pelao prek 11 potnikov. Gda je z ladjov prišo do brega, se je ladja oveddarila od broda i potniki so spokapali v Müre. Zvün Horvat Antona, ki je bio iz Krapinskoga sreza, so vsi rešeni. Največ je trpela Zupan Terezija iz Tišine, štera se je krčevito držala prevrnjene ladje, dokeč se ta ne stavila pri mlini.

Sobota. Naš g. poslanec, Benko Jožef, so kúpili v Maribori v Gospodskoj ulici za milijon sedemstojezer dinarov palačo, v šteroj odprejo gostilno i mesnico. V Soboti pa zidajo pripravne prostore za izvoz küretine v Nemčijo.

Krog. Po našoj občini je trno razširjeni list „Ljudska Pravica“, šteri dostakrat ne vüpa krščanske pravice povedati te, gda indri vsako najmenšo falingo odkrije. Čüdimo se, kak je to, ka tisti, ki list dobivajo, so ešče pare ne plačali, pa njim list le hodi. Te list mora biti jako bogati, ali ga pa kakši bogataše podpirajo, ka se vsakšemp brezplačno pošila.

Tišina. Dnes teden, 16. junija je pri nas spominska svečanost za pokojne vojske iz Tišine, Sobotokolice i Kúpšinec. Predgao bo g. Tomažič, dekan iz Trebnja na Kranjskom, ki je bio vojni duhovnik. Po božoj službi je spravišče bojevnikov.

Strašen potres.

V pokrajini Indije v Belučistani je bio grozoviti potres. Mrtvih je okoli petdesetjezero lüdi. Je kraj, gde je komaj edna petina lüdi ostala pri življenji. Več angleških letalcev, ki so bili tam v službi, je preminolo, ar se je zemlja odprla i je požrla. Naj nede nikši nemirov, je oblast obredila obredno stanje.

so očivesno kazali na tisto svetlost, v štero je jubilant vodo svoj narod i na tisto Lübezen, z šterov ga je vodo. Za to svetlost i to Lübezen, štere smo v velkoj meri postali deležni tudi mi, sinovje Slov. krajine, se s tem zahvalimo prevz. g. dr. Jegliču, da goreče molimo za njih i v njihov namen, šteri je, da se slovenski narod trdno oklene Bl. D. Marije i ž njov Presvetoga Olt. Svestva.

Turnišče. Naša društva so se zadnji čas prece živo začela gibati. Posebno pa šče prosvetno društvo, štero si je zdaj postavilo novi oder i na njem predzadnjo nedelo vprizorilo Finžgarovo dramo „Razvaline življenje“ z nadvse zadovoljivim uspehom. Vsa čast ide režiseri g. Mlakari, vuč. v Turnišči, da je dosego pri igralcaj začelnikih tak lepe uspehe. Občinstvo se je vdeležilo igre v obilnom številu. Igro bodo, kak se čüje, na risaoski ponedek ponovili. — Zadnjo nedelo po velkoj meši je meo g. dr. Sesardič, zdravnik iz Beltinec, v šoli predavanje od „jetike“. Zbralo se je vnogo občinstva i z velkov pazljivostjov poslušalo navuke, ki so potrebni v boji proti velkoj morilki človečega roda — jetiki. — Po večernici so pa prišli gasilci iz Renkovec pa igrali „Verigo“. — Vmro je Küčko Štefan v 30 leti starosti. Dva tjedna pred smrtjov se je tožo, de ga boli glava i tomi je sledilo vužganje možganske mreje, kak je vgotovo zdravnik, ki je bio pozvani. Zapušča poleg starišov i bratja tudi mlado ženo dovico. Naj v miri počivle!

Martinje. Jako velika žalost je obišla našega širitela, Kozar Jürja, ar so Vogri zgrabili njegovoga vrloga sina Vendelina na Seniki i ga kak vohuna (špijona) zbili i zaprli. Dečko je z legitimacijov šo prek i proso fotografa za fotografije, te ga pa ovado po krivignom. Vüparao se, ka se izkaže njegova nedužnost.

Novine so narasle za komadov: 9 v Franiji, 7 v Vučoj Gomili, 1 v D. Slaveči, 1 v Filovcih, 1 v Chicago, 1 v Vidoncih, skupno za 20 komado. — Odpovedane so 2 v Satahovcih, 1 v Krogi, 1 v Prosečkoj vesi, 1 v Medjimurji, 1 v Odrancih. Skupno 6 komadov. Čisti narastek 14 komadov. — Uprava.

Martjanci. Bivša posojilnica (Hitelszövetkezet) v Martjancih v likvidaciji, v meseci juniji ino juliji toga leta vsaki ponedek predpoldne izplačuje hranilne vloge onim, ki predložijo od nje izdane hranilne knjige v likvidaciji. Vlagatelje, ki bi slučajno zgübili svoje knjige, naj iste uradno razveljavijo še v meseci juniji. Vloge, ki se do 31. decembra 1935 ne zdignejo, se bodo predale siromaškomi skladi občine Martjanci.

Žižki. Pri nas so mislili neki gospodje od bivše J. N. S. pred volitvami shod obdržati. Mi smo se tomi shodi jako veselili, pa ne zato, ka bi radi poslušali njüve mastne guče. O ne! Mi smo telko zreli, ka se sami znamo odločiti, koga bomo volili brezi vsakoga shoda. Mi smo te gg. želno pričaküvali zato, ka bi se njim radi osebnost zahvalili za njüve velke dobrote, štere so nam delili zadnja 4 leta. Ta naša zahvala bi bila takša, kakše je še dozdej nišče ne doživo v Slov. Krajini. Prvič bi se mi gg. radi zahvalili za tiste lepe travnike v „Trebeži“, štere so nam obetali pred obč. volitvami i štere bodo že tretje leto drügi kosili, samo mi ne. Drügič bi se mi tem gg. radi zahvalili za tisto prelepo sensko akcijo, od štere smo čteli v plakati g. Hajdinjaka, gde pravi: Strašna süša leta 1932. je grozila našoj živinoreji z poginom“. Da, gospodje, tudi našoj živinoreji v Žižkih je süša grozila z poginom in mi smo seno plačali, ga vsega ne dobili i ešče gnjes tudi vsej penez ne nazaj. Tretjič bi se mi radi gg. zahvalili za razrešavanje tistih slabih županov in obč. odbornikov, štere so si ljudje zvolili pri prvih obč. volitvaj in tudi pri drüghih obč. volitvaj. Štrtič, bi se mi radi osebnost zahvalili g. Hajdinjaki za tisti podpis, z šterim se je šteo red jezuitov i drüghih duhovnikov i nün razgnati.

Tak dragi čtevci, za te i ešče vnoge drüge dobrote smo se mi šteli gg. zahvaliti, pa neso šteli priti k nam. No, pa njim vseedno ne smo ostali dužni. Mi smo se njim za vse te lepe dobrote zahvalili dne 5. maja pri volitvaj, gde so dobili od nas, dvakrat nule glasov, to se piše etak: 00. — Mi se držimo staroga pregovora naših očakov, ki pravi: „Pes že ednok pride na prelaz i te po repi dobi“. Tak smo napravili tudi mi.

Sprejem v salezijanski dijaški dom Martinišče v Soboti. Bliža se konec šolskoga leta. V tom časi bodo stariše premišlivali, kama bi poslali prišestno leto dečke, šteri so za gimnazijo. Zato njim sporočamo, da je v Martinišči za prišestno šolsko leto nekaj praznih mest na razpolago. Ar je pa prostora malo, zato prosimo, da se oglasite kemprle. Lani so vnogi zamüdili pravi čas; da ne bo tudi letos žalosti i razočaranja, se zdaj hitro odločite. Sprejemni izpiti za I. raz. gimn. so 1. julija, do 20. junija pa trbe vložiti prošnjo za prepüstitev k tomi izpiti. Nekaj dni prvle lahko pridejo dečki sem, da se bodo v zavodi skupno pripravljali na izpit. Oglasite se kemprvle pri ravnateljstvu Martinišča, kde dobite vsa potrebna pojasnila. Vodstvo.

Črensovci. Dnes teden sporedno z slovesnostjov za prvo sv. prečiščavanje v Našem Domi, je priredio Sokol telovadbo na dvorišči žandarmerije, poleg Našega Doma. Zbralo se je okoli tristo gledalcev, ki so zasledüvale vaje, štere so telovadci izvajali. Gostje so bili predvsem z Lendave z g. dr. Kartinom, sreskim načelnikom načeli Soboti i Beltinec. Po telovadbi je bila veselica v gostilni Škobernarvoj.

Sv. Jürij. Naš g. oskrbnik, Varga Jožef, so oproščeni na sodniji od ovadbe, ka bi kaj proti državi gučali.

Prve črešnje je ponüdila vredniki i sotrudnikom Novin, Lešnjekova Marica v Lendavskih gorica, ki je širitelica naših listov. Včasi za njov je pa poklonila istim gospodom drüga širitelica, Levašič Katica z Čentibskih gor. To je bilo še meseca maja. Z tem so se pojavile črešnje tudi na lendavskom trgi.

Pozdrav pošilajo prekmurski dečki, ki služijo pri 13. san. art. divizioni v Prilepi celoj Slovenskoj krajini, svojim dragim starišom, bratom i sestricam, vsem dragim poznamim, posebno prekmurskim dečkom i deklam i želejo prav iz srca vsem blažene v neskaljenoj sreči i srčnom miri vesele risaoske svetke. Zver Martin z Gomilic, Pertoci Jožef z Rakičana, Šömen Jožef z D. Bistrice, Kustec Matjaš z G. Bistrice i Forjan Jožef z Lipovec.

Odranci. Naš bivši poslanec, g. Hajdinjak Anton je prišeo domo iz Zagreba od zdravniškoga pregleda. Šteo se je dati operirati, pa zavolo slabosti so ga zdravniki domo poslali, da se prle malo okrepi. Želemo njemi stalno zdravje.

Nedelica. Iz Maribora je prišeo glas, ka je tam v ponedek vmro Zver Matjaš (Zalai), vpokojeni učiteo. Star je bio 68 let. On je bio rojeni v Nedelici. Duga leta je bio učiteo na Gorickom v Kuzdoblanji. Vsi so ga radi meli kak dobroga katoličana i modroga učitelja. Gda je pred par leti prišeo v penzijo, se je z ženov i hčerkov preselo v Maribor, gde sta že oba sina, Jenö i Dežö mela službo. Tü ešče povemo, ka je Matjašov mlajši brat, Joško, tudi učiteo prek na Vojskom na Resneki. Sestra Bara, oženjena doma na grünti v Nedelici, je vmrla pred dvema letoma, drüga sestra Verona, oženjena v lendavskih goricah, pa je vmrla lani. Tak zdaj od negda jako znane i premožne družine je živ samo Joško. — Lani na euch. kongresi v Maribori se je pokojni z veseljom pridrüžo našim romarom, naj pokaže svojo Lübezen do Slov. krajine. Našim listom je bio naročnik i podpornik. V gorečo molitev naročnikov zročimo njegovo düšo, nje govim ostalim pa izražimo naše sožalje.

Što bo romao na euharistični kongres v Ljubljano? Ki li more naj ide i se taki javi pri svojih düševnih pasteraj. Hodimo na Jezušovo slavo v Olt. Svestvi.

Pisma naših iz tujine.

Marcoing, 19. 5. 1935.

Preč. g. vrednik i cela Slov. krajina.

V imeni Jezusa i Marije Vam prinašam moj mali pozdrav.

Pozdrav Vam g. vrednik z prošnjov, da mi pošlete Novine, M. list i M. ograček, kak vodite izseljenika, ki je ne pozabo na svoj rojstni kraj, svoje domačije i svojo drago domovino. Naznanjam Vam tudi, da sem pri dobroj katoličanski familiji, da svoje verske dužnosti lahko opravljam. Oh kelko jih je, da nimajo te sreče, da bi lahko svojo žalost potolažili pri Njem, ki je oča sirot i pri Njem iskali pomoči. Zato pa naj se ne spozabimo z Novin, ki so nam kak spomin na Slov. krajino i vezalje z dragimi domačimi, na štere tak dostakrat mislimo. Vas pa dragi naši domači prosimo, da se nespozabite z nas v Vaših molitvah, da ostanemo verna deca boža, na čast Slov. krajine i cele Jugoslavije.

Zdaj pa najlepše pozdrave pošilam Vam g. Vrednik, kak i dragim domačim, sosedom i vsem poznanim.

Marija Viner iz Martinja.

Prosim Vas, da mi pošlete Novine, M. list i M. ograček, šteri listi so nam preveč potrebni eti v tujini. Vsem bratovski pozdrav.

Štefan Kalamar.

Montesson 11. 5. 1935.

Predragimi gosp. plebanoš!

Tak nakraci njim pišem par reči, s šterimi Vas od Srca Jezusovoga najlepše pozdravljam i vam od blažene Dev. Marije kak najlepše zdravje ino veselje želem, pa še dolgo let živeti i te lepi M. list širiti po tom tihinskem sveti, gde se mi Slovenci steplemo isi siromaški kruh pripravljamo, ar nam na našoj miloj domovini ne zraste. Za to se pa moremo po širnem sveti stepati, med dobrimi ino med slabimi ljudmi. Pa je tudi že vsepovedi več slabih kak dobrih. Največ nam pa kvari komunizem, šteri se že v Franciji tudi močno širi. Zato pa mi Slovenci li čtimo naš lepi M. list, ka de nas Marija čuvala vse nevarnosti i ka njena verna deca ostanemo. Dragi g. vrednik, še duga leta živite i nam vsigdar lepše pišite. Oba z bratom pozdravlava celo vredništvo i celi naš slovenski kraj, vse prijatele i prijateljice, ki naj poznajo, ki so doma ali v tujini po širnem sveti.

Pozdravlava tudi najno drago gračko i cankovsko faro, domačo občino Vadarci, svoje drage stariše, bratjo i vsem na vkup lübo zdravje i veselje želeva brata

Rupert i Jani Žilavec
z Vadarec.

Od naših v tujini.

S. Bethlehem. V evangeličanski cerkvi je podignjena nova predganica. — Ženo g. farara Stieglera je višešnja sodnija za kotrigo porotništva imenovala. — Vmro je evangeličanec Gomboc Ivan v 58 leti starosti i zapušča dovico, dve omoženivi hčeri, petero vnukov i vnogo rodbine. — Hari Ernest i Šerüga Terezija sta se zdála v evang. cerkvi. — V kat. cerkvi sv. Jožefa se je materinski den obhajao s sledečim sporedom: 1. Meša za vse živoče i pokojne matere z predgov; 2. pesem dece na čast materam; 3. igre: Dve materi; 4. dar materam, ki so ga poklonila deca farne šole iz 8 razr. — 6. maja je meo slovenski demokratski klub svoj shod, na šterom so gučali kandidatje, šteri nastopijo pri bodočih državnih volitvah na ednoj izmed državnih strank. — Smrtno se je ponesrečo Kúronja Lujz, 23 letni Slovenec v Betlehemu. Pelali so voz sena i Kúronja je sedo na vozi. Voz se je zadjo v drog, Kúronja je spadno z njega i si prebio glavo. Včasih je mro. Zapušča stariše, brate i sestre. Naj njemi sveti večna svetlost. — Mrli so žena Mihael Havrilla, rojeni Julija Dončec na srčnom krči. Pokojna so bili stari 52 leti. Zapušča jo moža i osmero dece. Naj počivajo v miri božem!

Allentown. Horvat Štefan i žena Jozefina r. Vogrinčič sta v družbi svoje dece, rodbine i prijateljev obhajala 25 letnico hišnoga zakona. (Am. Slov. Glas.)

Grozodejstva boljševikov na Vogrskom.

Pravim, na mojih ramaj je meo že eden od ruskih krvnikov roko, a potem jo je osramoženo spüsto „etot njet?“ (Toga ne?) Z ednov rečjov ne so me odpelali. Odejno sam se i že sam pridobio edno štacijo. Prizemle je najpre počitek proti pivnici, tretja voza, najpre v parlamentarnoj obednici, to so pa že prava nebesa. Odtec se nam že sveti rešenje od trpljenja, pravzaprav pravo rešenje; odtec človek naskori pride pred revolucionarni sod i koga so do voze v obednici ne zapravili, tisti lahko vüpa, da se hitro reši tudi soda. Po noriji zna toti dobiti „dosmrtno“ vozo, nego niti naš divji zapovednik lepi Cserny jo ne vzeme za resno.

Pa dale — odpelali so me v parlamentarne prizemske oddelke za razprave. Postojim, krvavi odtisek pred umivalnikom: „nikaj, to smo ne mi napravili“, se smejao čeden erdelski Lenin-dečko, „to je napravio nori buržuj sam; pred nekaj vörami si je šteo prerezati žile na šinjeki...“ (Te sam ešče ne znao, a nazadnje sam zvedo, da je te samomorilec bio eden izmed članov, nas ovadjenih zarotnikov, Weisz Števan ministerski uradnik). Levo so Csernijove sobe za preiskavo (tak njoj pravijo, tu je ednok znani krvnik sam večerjao i gda njemi je eden od njegovih detektivov voščo dober tek, je odpro sosedna vrata i pravo: „Hvala, mam dober tek, ar dobim dnes meso i glejte samo, zadosta mesa, hahaha...“ i zaistino skoz mračno dverno odprtino se je pokazalo pet bledih mrtvecov!) — Levo Cserny, desno odborova dvorana, ki je zednim voza i vojašnica. Melankolična čüstva — keliko prosvetnih predlogov sam tu vlagao i zdaj ne sam niti ime, samo število, izmed dvajsetih siromaških služekih posteo, „8“ numera. A hitro me odnesejo gor. Zaslišanje. Eleganten, visiki Lenin-dečko me spitalve; (pri njegovoj smrtitvi sam ga spoznao: bio je Bonyhady.) Mislim, da je bio „pravnik“, ja; ali odkec poznam jaz to „figuro, štera me večkrat pita, prosim lepo?“ Ka pa iz Angol Parka, — te „pravnik somišlenik“ je bio tam dečko pomočnik pri cirkusi, odnosno čistilec poda, če želete plesni vučiteo. (Dale)

Temelna pravila črensovskoga zmešnoga meštarskoga (obrtniškoga) društva,

štero se je namesto negda obstoječega tkalečkoga, mlinarskoga, kovačkoga, kolarskoga, pintarskoga stolarskoga, mesarskoga i šporarskoga „ceha“ osnovalo.

NAMEN (CIL) DRUŠTVA:

1. §.

Črensovskoga tkalečkoga, mlinarskoga, kovačkoga itd. zmešnoga meštarskoga društva namen je, vzajemne (sküpnje) interese društvenikov pospešuvati (podpirati) po imeni:

1. društvenike, ali k njim spadajoče nepripravnih sil — nevol obraniti; za toga volo:

a) peneznico vtemeli za pomagaje betežnikov, iz štere društveniki, če zbetežajo, zdravniško pomoč dobijo;

b) vtemeli pokopno peneznico, iz štere se društvenikov ali njihovih tivarišic pokopni stroški plačajo;

c) letne plače — i pomočno peneznico vtemeli, iz štere stari, ali po nagloj nesreči obnemogli siromaški društveniki, ali po njihovej smrti njihove ostavlene vdovice stanovitno letno šumo, ali pa ednok za vsikdar — pomoč dobijo.

Na vse ete kase gledoč se posebna pravila napravijo, poleg šterih se ravnanje i delenje pomoči od strani društvenikov zagotovi i štera vodila se za te del v svojem časi kr. og. ministerstvu kmetijstva, obrtništva i trgovstva — se predložiti morajo.

2. Se zavežuje v obrtniškem krogi črensovskih tkalcov, mlinarov, kovačov itd. ne gledoč na obrtniške postave med delavci i gospodári, t. j. delodavci, gledoč na medsebojne razmere, oster red vpelati. Iz toga vzroka:

a) za poravnavanje tožb i prepirov, štere bi nastale med majstri i pomočniki, postavi pomirilno pover-

jeništvu, v štero se z ednakim številom tudi pomočniki vzemejo;

b) pazi, da obrtniških postav pravila, štera se na medsebojne razmere delodavcov i delavcov pretežajo, da se obedve stranki točno zdržavata i če bi iz nezdržavanja onih pravil društveniki kvar trpeli, lahko zahteva, da kvaren društvenik svojo pravico zadobi, ali ete pravice i interese na društvene stroške, ali po društvenom zastopniki, veljavne včini.

3. Brani društvenike kvara, šteri kvar bi iz pomenkanja dela i delavcov znao nastati. Zato zvedava po razmeraj, štere se dela imenüvanih obrtnikov tičejo i poleg teh razmer društvenikom delo i delavce spraviti pomaga.

4. Obrtniški razvoj i napredek tkalcov, mlinarov, kovačov itd., na kelko je mogoče, pomaga, naj zmorejo z drugimi obrtniki vküp držati, za toga volo:

a) društvo poleg mogočnosti pomaga tkalečke, mlinarske, kovačke itd. meštrije vajenčov i pomočnikov občo i nasebno izvučenje, najbole potom obstoječe ali bodoče obrtniške šole pomaga i skrbi, da ete potrebne šole vajenci skrbilivo pohajajo.

b) podpira i pospešuje poleg mogočnosti one zavode i naredbe, štere se brigajo za naše domovine obrtji i obrtnikov povzdig.

2. §.

Stolno mesto društva: Črensovci.

Vstopenje ali gorvzetje v društvo i odstopenje ali ločenje od društva.

3. §.

Član je lahko vsaki tkalečki, mlinarski, kovački, mesarski, kolarski, pintarski, tesarski, stolarski i šporarski obrtnik, šteri svojo meštirjo na črensovskom hatari, ali vu občinj Črensovci, Bistrica, Trnje, Žizki i Hotiza poleg obrtniških postav, samostojno dela. Tudi žene i deca so lahko člani, samo morejo svoje pravice pri društvenih sejaj po šterom društveniki, kak njihovom podoblastniki, naprej-prinesti.

Gorvzetje za člana se pa tak zgodi, če se dotični vstopnik pri predsedniki ali zapisnikari društva zglosi i gorvzetje društveni odbor odloči i dovoli. Tisti vstopniki, šteri bi zavolo kakšega zasramovalnoga hüdodelstva obsojeni bili, se šamo tak sprimejo, če glavno spravišče z večino glasov odloči.

Vsaki član dobi pri priliki gorvzetja v društvo, temelna pravila i potrdilno knjižico, za štere tiskovine plača 20 koron, kak i pristopnino v društveno blagajno. Bivšoga „ceha“ indašnji društveniki pristopnino ne plačajo.

4. §.

Iz društva se zbríše, če član vmerje, ali se v drugi kraj odseli, ali pa svoje odstopenje očivesno naznani. Če se to zadnje zgodi, je odstopnik dužen na tisto celo leto društveno pristojbino plačati.

Društvene pravice pokojnoga člana, vdovice i dece se poleg 1872. l. VIII. t. cz. 80. §. vrvnajo.

Zvntoga se iz članstva zbríše:

a) šteri v etih pravilaj odločeno svojo dužnost ne spuni, najpre: šteri članarine niti na opominanje leto dni ne plača, čeravno to članarino društvo po postavnoj poti slobodno sterja;

b) šteri zavolo hüdobije od poštenja pride i se obsodi, ali šteri proti večkratnom opominanju odbora lagaje, spačljivo življenje vodi. V prvom slučajji sledi zbrisanje iz društva včasi, kak se kr. sodnije sod naznani, v drugom slučajji pa je potrebno odločenje glavnoga spravišča. Društveniki, šteri iz društva stopijo i njihovi potomci, samo poleg 1. §. a. b. c. literaj majo pravico do svojih pripadkov, šteri se njim iz pomožne blagajne ali iz drugih podvzetij dostajajo, nego poleg na to gledoč posebnih pravil.

Vsaki izstop se mora odbori pri prišestnoj seji naznaniti. Če bi se šteri član iz društva mogeo zbrisati, to odbor odloči; štero odločenje samo tečas ma valavnost, dokeč najbližije glavno spravišče dotičnoga društvenika ali poleg odloka odbora iz društva zbríše, ali pa za društvenika nazaj potrdi.

Pravice i dužnosti društvenikov.

5. §.

Vsaki član ma pravico:

1. V društvenih spraviščaj v personi z rečjov ali votumom tao vzeti. Vživanje te pravice se na drugoga prenesti ne more. (Žene i pokojnih članov deca te pravice samo po podoblastnom člani vživajo na takši način, da pooblasten član zvün svojava votuma samo eden votum, kak zastopnik ma pravico dati.)

2. Iz betežniške — pokopne — kak tudi letne i pomočne blagajne, poleg obstoječih pravilaj pomoč vzeti.

3. Pri prilikaj svoje i tožb, štere bi iz odnošajov dela izhajale od društva poravnaje ali pravdeno pomoč potrebüvali.

4. Od društva zbrane štatistične izkaze dela pregledavati i od društva posredno pomoč priskrbljenja delavcov i dela vživati. (Dale)

Gasilska župa sreza Dolnja Lendava.

Opr. štev. 10135.

Vsem četam gasilske župe!

Uprava gasilske župe sreza D. Lendava dne 21. 5. 1935 je na svoji odborovi seji določila, da se bodo vršile župne vaje kakor sledi:

1. Dne 2. 6. 1935 v Hotizi s sodelovanjem sledečih čet: Hotiza, Kapca in Vel. Polana.

2. Dne 10. 6. 1935 v Bogojini s sodelovanjem sledečih čet: Bogojina, Bukovnica, Filovci in Ivanci.

3. Dne 16. 6. 1935 v Kobilju s sodelovanjem sledečih čet: Kobilje, Dobrovnik in Motvarjevci.

4. Dne 23. 6. 1935 v Sr. Bistrici s sodelovanjem sledečih čet: Sred. Bistrica, Dol. Bistrica, Gor. Bistrica in Žizki.

5. Dne 29. 6. 1935 v Genterovcih s sodelovanjem sledečih čet: Genterovci, Radmožanci, Žamostje.

6. Dne 30. 6. 1935 v Bratoncih s sodelovanjem sledečih čet: Bratonci, Beltinci, Dokležovje, Gančani, Ižakovci in Lipovci.

7. Dne 7. 7. 1935 v Odrancih s sodelovanjem sledečih čet: Odranci, Črensovci in Melinci.

8. Dne 21. 7. 1935 v Dolnji Lendavi s sodelovanjem sledečih čet: Dolnja Lendava, Dolgavas, Gornji Lakoš in Trilini.

Isti dan dopoldne bo proslava gasilskega dneva za celo župo v Dolnji Lendavi. Spored te proslave bodo čete dobile še pravočasno.

9. 28. 7. 1935 v Petešovcih s sodelovanjem sledečih čet: Petešovci, Benica, Čentiba, Dolina in Pince.

10. Dne 15. 8. 1935 v Turnišču s sodelovanjem sledečih čet: Turnišče, Renkovci, Gomilica.

Splošni spored.

Dopoldan: Ob 8 uri jutraj pregled administrativnega delovanja, zatorej tajniki in blagajniki morajo prinesiti s seboj vse knjige o poslovanju na dotični sedež, kjer so bo vršila vaja izvzemši Bratonci, ker bo za tja spadajoče čete pregled knjig v občinski pisarni v Beltinci.

Popoldne: Ob 3. uri 1) suhe vaje z brizgalno, 2) skupne vaje za napade požara, 3) Mimohod čet

Za točnejše podatke se naj četni poveljniki obrnejo na starešinstvo gas. župe v Dol. Lendavi.

Z gasilskim pozdravom

POMOZ BOGI!

Drag. F. Taš l. r. Štefan Némethy l. r.
starešina tajnik

Pošta.

Žilavec Rupert. Montesson. Francija. V pismi smo ti vse napisali, atres tudi, kak si ga proso i smo ti poslali potrdilo od prijatih penez. Sv. meša se je obslužila, kak smo ti javili, 27. maja.

Vabilo

na redni občni zbor Agrarne in gospodarskopodporne zadruge z. z. n. o. z. v Črensovcih, ki se bo vršo v Črensovcih 23. junija ob 11 vüri predpoidnom v Našem Domi s sledečim dnevnim redom:

1. Čtenje zapisnika od zadnjega obč. zbora.
2. Poročilo načelstva i nadzorstva.
3. Odobritev računskoga zaključka za l. 1934.
4. Volitev načelstva i nadzorstva.
5. Sprememba pravil.
6. Slučajnosti.

Če bi občni zbor v določenom časi ne bi bio sklepčen, se vrši pol vüre kesnej na istom mestu i z istim dnevnim redom drugi občni zbor, ki valano sklepa ne gledoč na število navzočih kotrig. — Načelstvo.

V DOLNJOJ LENDAVI

SCHWARTZ i GROHS

trgovcoma se vinska trgovina razpüsti. V kleti imajoče vino se po dnevnoj ceni dobi.

Nova

gasilska brizgalna

se taki oda.

Alszeqhy Ludovik, kjučavničar D. Lendava